

Anna Bujnowska

"Transgresje. T.IV: Maski. CZ.1-2",
Red. M.Janion, S.Rosiek, S.Chwin,
Gdańsk 1986 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 30/2 (104), 282

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

TRANSGRESJE. T. IV: Maski. Cz. 1-2. Red. M. Janion, S. Ro-
siek, S. Chwin. Gdańsk 1986, Wyd. Morskie, ss. 415+511, zł
1200,-

"Maski" - to czwarta (po "Galernikach wrażliwości", "Od-
mieńcach", "Osobach") część publikacji "Transgresje" prezentu-
jącej materiały konwersatoriów prowadzonych przez M. Janion na
Uniwersytecie Gdańskim. Tom pierwszy podzielony jest na częs-
ci: "Konstelacje" (przynosząca wypowiedzi artystów o masce),
"Biografie i egzystencje" (zawierająca fragmenty tekstów pisa-
rzy dotyczące różnych form masek, zamian i przebrań) oraz dys-
kusję na temat "maski" Tadeusza Peipera i J. Grotowskiego. Tom
drugi przynosi różne definicje maski i komentarze tych defini-
cji powstające w czasie trwania spotkań. Książkę kończy stu-
dium M. Janion: "Maska. Maski. Ontologiczne nieszczęście Czło-
wieka Śmiechu", dotyczące powieści Wiktora Hugo "Człowiek
Śmiechu". Uzupełnieniem są liczne ilustracje.

BP/104/111

A.B.

ULICKA Danuta: Język i doświadczenie. O przedmiocie i me-
todzie Ingardenowskiej filozofii literatury. "Pamiętnik
Literacki" 1986 z. 3 s. 117-141.

Autorka zauważa, iż dostrzegane w Ingardenowskiej reflek-
sji o literaturze "niekonsekwencje" tłumaczą się jej podwójnym
zakorzeniem: w myśli neoidealistycznej i analitycznej. Z
analitykami (z nurtu deskrypcyjnego) łączy Ingardena podobny
sposób filozofowania oraz uprzywilejowanie w rozważaniach
"tzw. języka potocznego"; z nurtem neoidealistycznym - wybór
tego języka, jako narzędzia przekazu swoich doświadczeń. Filozof
jednakże kwestionuje wyłączność tego języka (podobnie jak i
języka scjentyistycznego) w kontakcie z czytelnikiem. Proponuje,
co odróżnia go od przedstawicieli wymienionych kierunków, "po-
rozumiewanie się przez dialog, wspólną rozmowę tożsamą ze
wspólnym filozofowaniem".

BP/104/112

M.L.